

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KAPTAN DÜŞÜKDON'UN MACERALARI



DAV PILKEY'DEN
BİR KAHRAMANLIK ROMANI



TÜM ZAMANLARIN EN MUHTEŞEM SÜPER KAHRAMANI KAPTAN DÜŞÜKDON'LA TANIŞIN!



Dünya gezegeni için karanlık ve belirsiz bir zamandı. Kötü adamlar, sokakları ele geçirmiş ve dünyadaki tüm süper kahramanlar kötülükle savaşılamayacak kadar yaşlanmıştı. İşte tam o sırada ekstra güçlü, yeni, gelişmiş bir süper kahraman ortaya çıktı: **KAPTAN DÜŞÜKDÖN.**

O, hızlı bir kemerden daha hızlı, boksör şortundan daha güçlüydü. Kaptan Düşükdön, Adalet, Dürüstlük, Çekmiş ve Pamuklu Her Şey için savaşarak gece-gündüz şehri gözledi.

altinkitaplar.com.tr

ISBN 978-975-21-0744-1



9 789752 107441



KİTABIN ORJİNAL ADI

THE ADVENTURES OF
CAPTAIN UNDERPANTS

YAYIN HAKLARI

© SCHOLASTIC INC.
AKCALI TELİF HAKLARI AJANSI
ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ
VE TİCARET AŞ

KAPAK UYGULAMA

GÜLHAN TAŞLI

BASKI

17. BASIM/ŞUBAT 2017/İSTANBUL
ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ
MATBAASI

BU KİTABIN HER TÜRLÜ YAYIN HAKLARI
FİKİR VE SANAT ESERLERİ YASASI GEREĞİNCE
ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ VE TİCARET AŞ'YE AİTTİR.

ISBN 978 - 975 - 21 - 0744 - 1

ALTIN KİTAPLAR YAYINEVİ
Göztepe Mah. Kazım Karabekir Cad.
No.: 32 Mahmutbey - Bağcılar / İstanbul
Matbaa ve Yayınevi Sertifika No.: 10766

tel.: 0.212.446 38 88 pbx

Faks: 0.212.446 38 90

<http://www.altinkitaplar.com.tr>

info@altinkitaplar.com.tr

KAPTAN DÜŞÜKDONUN MACERALARI

TRA-LA-LAAA



YAZAN-ÇİZEN
DAV PILKEY

TÜRKÇESİ
İPEK DEMİR - PETEK DEMİR

Çok yakında...

**Kaptan Düşükdon ve Konuşan
Tuvaletlerin Saldırısı**

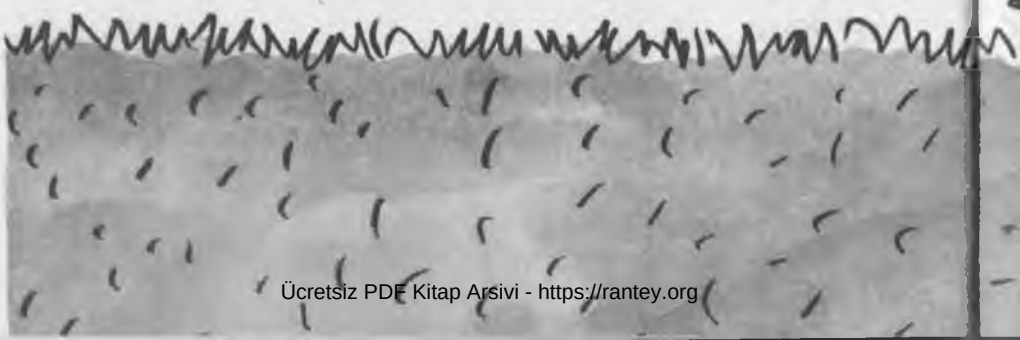
BÖLÜMLER

1. George ve Harold	7
2. Ağaç Ev Mizah Şirketi	11
3. Kaptan Düşükdon'un Maceraları	15
4. Kötü ve Yaşlı Bay Krupp	23
5. Çok Çok Yakında Bir Gün	27
6. Cezalı	35
7. Biraz Şantaj.....	41
8. Suç ve Ceza.....	45
9. Beş Hafta Sonra.....	51
10. Üç Boyutlu Hipnoz Yüzüğü	53
11. Hipnozla Eğlence	57
12. Pencereden Dışarı	63
13. Banka Soyguncuları	67
14. Büyük Patlama.....	73
15. Doktor Bebekbezi	79
16. Çizgisel Şiddet Bölümü (sayfa çevirmece).....	85
17. Kaçış	105
18. Uzun Bir Hikâyeyi Kısaltmak.....	113
19. Okula Dönüş	114
20. Son	123

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA



1. BÖLÜM

GEORGE VE HAROLD

George Beard (Corç Bird) ve Harold Hutchins (Harılt Hutçins)'le tanışın. George soldaki, kravatlı ve düz kafalı çocuk. Harold sağdaki, tişörtlü ve kötü saç kesimli çocuk. Bunu unutmayın!



George ve Harold, çok iyi arkadaşlar. Birçok ortak yanları var. Aynı mahallede komşu evlerde oturuyor ve Jerome Horwitz (Cerom Horvitz) İlkokulunda dördüncü sınıfta okuyorlar.

George ve Harold'ın başı hep derde girer. Ne zaman kötü bir şey olsa genellikle sorumlusu George ve Harold olur.



Ama bu iki çocuk hakkında sakın yanlış bir düşünceye kapılmayın. George ve Harold aslında çok iyi çocuklardır. Kim ne düşünürse düşünsün onlar, iyi, tatlı ve sevimlidirler... Şey, pekâlâ, belki de o kadar tatlı ve sevimli değiller, ama yine de iyi çocuklardır.



Ama ikisinin “aptalca bir huyu” var. Bazen bu aptalca huyu kontrol etmek gerçekten çok zor oluyor. Bazen, bu huyları yüzünden başlarını fena hâlde derde sokuyorlar. Bir kere-
sinde, bu huyları başlarını gerçekten çok BÜYÜK bir belaya sokmuştu.

Ama size bu hikâyeyi anlatmadan önce, anlatmak zorunda olduğum bir başka hikâye var.



2. BÖLÜM

AGAÇ EV MİZAH ŞİRKETİ



George ve Harold, günlerini şakalar ve yaramazlık yaparak ya da okulda kargaşa çıkararak geçirirlerdi. Sonra da iki arkadaş, George'ların arka bahçesindeki eski ağaç eve gider ve günün büyük bir bölümünü burada geçirirlerdi. Ağaç evin içinde kocaman iki yumuşak koltuk, bir masa; abur cuburla tıka basa dolu bir dolap; çeşit çeşit kalemler ve deste deste kâğıtlarla dolu kilitli bir sandık vardı.

Harold çizim yapmayı, George da hikâye yazmayı çok seviyordu. Ağaç evde kendi çizgi romanlarını yazıp çizerek birlikte eğlenceli saatler geçiriyorlardı.

Yıllar içinde başrollerini kendi süper kahramanlarının oynadığı, yüzlerce çizgi roman yazdılar. İlk önce “Köpek Adam” ortaya çıktı, sonra onu “Konuşan Tuvalet Timmy (Timi)” izledi. “Muhteşem Bayan İnek”i kim unutabilir ki!..

Ama bugüne kadar yarattıkları tüm zamanların en büyük süper kahramanı kesinlikle “Muhteşem Kaptan Düşükdon”du.



Fikir, George'un aklına gelmişti. "Birçok süper kahraman, sanki ortalıkta donuyla uçuyormuş gibi görünüyor. Bu süper kahraman, gerçekten de ortalıkta donuyla uçacak."

İki çocuk kahkahalarla gülmeye başladı.

Harold, "Evet." dedi. "*Don Gücü*'yle kötülöklere karşı savaşabilir!"

George ve Harold, tüm öğleden sonralarını, Kaptan Düşükdon'un maceralarını yazıp çizerek geçirdiler. Şimdiye kadar yarattıkları en havalı süper kahraman oydu!



Çocukların şansına, Jerome Horwitz İlkokulunun sekreteri, fotokopi makinesine göz kulak olamayacak kadar meşguldü. Bu yüzden, Harold ve George her fırsatta gizlice ofise girip en son Kaptan Düşükdön maceralarının yüzlerce kopyasını çıkarıyorlardı.

Okuldan sonra da parkta ev yapımı bu çizgi romanları, tanesini 5 sentten satıyorlardı.



3. BÖLÜM
KAPTAN DÜŞÜKDON'UN
MACERALARI



Hikâye: George Beard
Resimler: Harold Hutchins

KAPTAN DÜŞÜKDON'UN GERÇEKTEN SÜPER MACERALARI

Hikâye: George Beard Resimler: Harold Hutchins

Dünya gezegeni için karanlık ve belirsiz bir zamandı.
Kötü adamlar, sokakları ele geçirmiş ve dünyadaki
tüm süper kahramanlar kötülükle savaşamayacak
kadar yasalansmıştı.



Sonra, ekstra güçlü,
yeni gelişmiş bir
süper kahraman
ortaya çıktı.



Kaptan Düşükdon,
hızlı bir kemerden
daha hızlı...



Boksör
sortundan daha
güçlüydü...



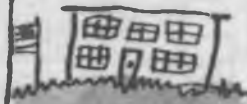
Ve donu sıyrılmadan,
yüksek binalara
zıplayabiliyordu.



Tr-la
laaa!

Kaptan Düşükdon, Adalet,
Dürüstlük, Cekmıs ve Pamuklu
Her şey

icin
savaşarak
gece
gondaz
sehrini gözledi.



O sırada
yakınlardaki bir
ilkokulda...

Sayfayı
çevirin

Kafeteryada, "Pis
Kokulu Meksika
Boreği Surprizi"
gelmeye başladı.



Öğrenciler, bu yemek-
ten öylesine nefret
ediyorlardı ki hepisi
yemeklerini sipe
dokta.



Kısa bir süre sonra
pöpteki Kafeterya
yemeği canlandı.

Ben
YENİLMEZ PARÇA'yım!



Canavar, okulda
kosturarak
onane sıkan her
şeyi yemeye
başladı.

HAPIR
HUPUR



İndaaaat/ Yenilmez
Parça, az önce 15
iskemleyi ve beden
eğitimi öğretmenini
yedi!

AH, HAYIR/
İskemeleri
yememeliydi!

Madar

Bu işin altından
kalkacak kişi...

TrA-LA-LAA!

KAPTAN DÜŞÜKDON!

Kaptan Düşükdön,
canavarına bir sara
dön fırlattı,
ama ise
yaramadı.

VIIINN=

HAPIR
HUPUR

Kaptan
Dasakdon
koşmaya
başladı..
Yenilmez
Parça da onu
kovalıyordu.



Canavar, parlak beyaz
kaseden uzun uzun su istti.

LKR LKR



Aniden...



YASASIN
KAPTAN
DUSUKDON!



Ve böylece,
Yenilmez Parça,
sifonla tuvalete
şekildi ve bir daha
onu gören
olmadı.

TRA-LA-LAAA!



SON

Bir sonraki heyecanlı
maceramızı kaçırmayın:

KAPTAN DÜŞÜKDON VE KONUŞAN TUVALETLERİN SALDIRISI

Çok yakında, hemen yakınınızdaki
bir parkta!



4. BÖLÜM KÖTÜ VE YAŞLI BAY KRUPP

Yandaki pencereden
bakan yaşlı adamı görü-
yor musunuz? O, mü-
dürümüz, Bay
Krupp (Krap).



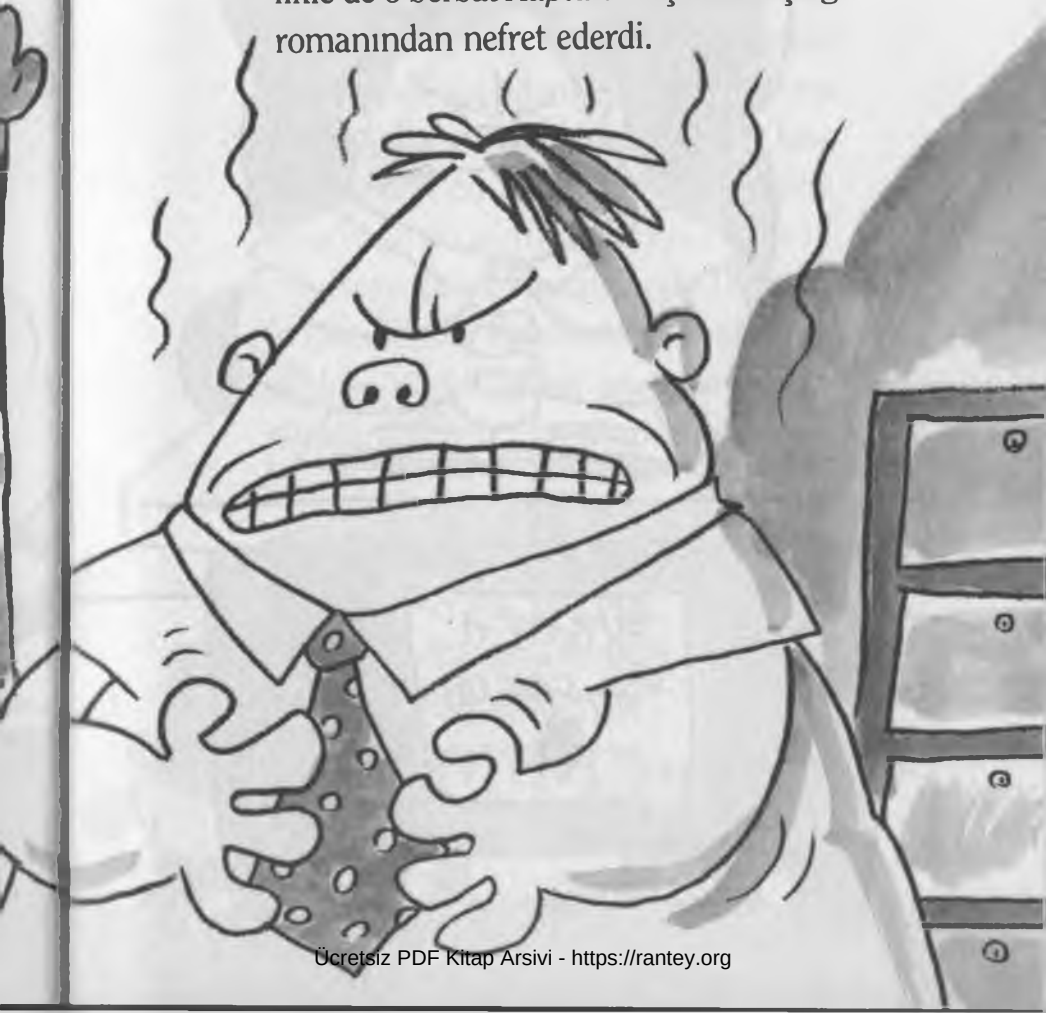
Bay Krupp, Jerome Horwitz İlkokulunun tarihindeki en kötü, en aksi ve en yaşlı müdürdür. Kahkahadan ve şarkı söylenmesinden nefret eder. Tenefüste oynayan çocuklardan ve onların seslerinden de nefret eder. Aslında o, tüm çocuklardan nefret eder.

Ve tahmin edin, en çok hangi iki çocuktan nefret ederdi?



Eğer tahmininiz, George ve Harold ise doğru bildiniz! Bay Krupp, en çok George ve Harold'tan *nefret ederdi*.

Onların yaramazlıklarından ve akıllamaz şakalarından nefret ederdi. Onların saçma davranışlarından ve sürekli kıkırdamalarından nefret ederdi. Özellikle de o berbat *Kaptan Düşükdon* çizgi romanından nefret ederdi.



Bay Krupp kendi kendine, “Bir gün,
bu çocukları mutlaka yakalayacağım.”
diye ant içti. “Çok çok yakında bir gün.”



5. BÖLÜM

ÇOK ÇOK YAKINDA BİR GÜN

George ve Harold'ın "aptalca huyları"nın başlarını gerçekten çok *BÜYÜK* bir belaya soktuğunu söylediğimi hatırladınız mı? İşte, bunun nasıl olduğunun ve büyük yaramazlıkların (ve biraz da şantajın), müdürlerini tüm zamanların en havalı süper kahramanına nasıl dönüştürdüğüün hikâyesi:

Horwitz Eklemkafalarla Stubinvil-
le (Sutubinvil) Piskokulu Böcekler ara-
sındaki büyük futbol maçının olduğu
gündü. Tribünler, taraftarlarla doluydu.



Amigo kızlar, sahaya çıkıp başlarının üzerinde ponponlarını sallamaya başladılar.

Aniden ponponlarından çıkan ince siyah bir toz, etraflarını sardı.

Amigo kızlar, "Bir E duyalım!" diye bağırdı.

Taraflarlar, "E!" diye bağırdı.

Amigo kızlar, "Bir K duyalım!" diye bağırdı.

Taraftarlar, "K!" diye tekrar etti.

Amigo kızlar, "Bir... ha-ha-hapşuuuu!" diye hapşırdılar.

Taraftarlar, "Ha-ha-hapşuuuu!" diye tekrarladılar.





Amigo kızlar hapşırdılar, hapşırdılar, hapşırdılar... Hapşırıklarına engel olamıyorlardı.

Tribünlerdeki bir taraftar, "Hey!" diye bağırdı. "Birisi amigo kızların ponponlarına karabiber dökmüş!"

Başka bir taraftar, "Acaba kim?" diye sordu.

Bando takımı uygun adım yürüyerek yerini alırken hapşırın ve burunlarından sümükler fışkıran amigo kızlar, sendeleyerek sahadan çıkıyorlardı.

Bando çalmaya başladığında, taraftarlar gözlerine inanamadılar. Çünkü müzik aletlerinden baloncuklar çıkmaya başlamıştı. Baloncuklar *her yeri* sarıyordu. Bando takımı sahada durmaksızın kayıyor, düşüyor ve arkasında yoğun bir köpük izi bırakıyordu.

Tribünlerdeki bir taraftar, "Hey!" diye bağırdı. "Birisi, müzik aletlerinin içine banyo köpüğü boşaltmış!"

Başka bir taraftar, "Acaba kim?" diye sordu.

Kısa bir süre sonra, futbol takımları sahaya çıktı. Eklemkafalar, topa vurdu. Top çok yükseğe fırladı. Gittikçe de yükseliyordu! Top, bulutlara doğru ilerleyerek gözden kayboldu.

Tribünlerdeki bir taraftar, "Hey!" dedi. "Birisi, topu *helyumla* şişirmiş!"

Başka bir taraftar, "Acaba kim?" diye sordu.





Ama artık kayıp topun hiçbir önemi yoktu, çünkü o sırada Eklemkafalar, yerlerde yuvarlanıyor, deli gibi kaşınıyorlardı.

Antrenör, "Hey!" diye bağırdı. "Birisi, Kuvvetli Isıtıcı Kas Masajı Losyonu'nu, Bay Prankster (Pronkster)'in Ekstra Kaşındırıcı Krem'iyle değiştirmiş!"

Tribünlerdeki taraftarlar, "Acaba kim?" diye bağırdılar.

Tüm öğleden sonra hemen hemen aynı şekilde geçti. İnsanlar sürekli şikâyet ediyorlardı: "Hey, birisi limonatanın içine denizanası koymuş!", "Hey, birisi bütün tuvaletlerin kapılarına tutkal sürmüş!"

Çok geçmeden tribünlerdeki taraftarlar gitmişti. Büyük maç, ceza olarak kaybedilmişti ve okuldaki herkes çok *mutsu*du.





Tribünlerin altına çömelmiş, kıkırdayan iki çocuk dışındaki herkes...

Harold gülerek, “Bunlar şu ana kadar yaptığımız en iyi şakalardı!” dedi.

George kıkırdayarak, “Evet.” dedi. “Daha iyilerini bulmakta kesinlikle zorlanacağız!”

Harold, “Umarım bu yüzden cezalandırılmayız.” dedi.

George, “Merak etme.” dedi. “İzlerimizi çok iyi sakladık. Cezalandırılmamız *mümkün değil!*”

6. BÖLÜM

CEZALI

Ertesi gün okulda, hoparlörlerden bir anons duyuldu:

“George Beard ve Harold Hutchins, lütfen derhâl Bay Krupp’ın ofisine gidin.”

Harold, “Off...” diye sızlandı. “Bu anonstan hiç hoşlanmadım!”

George arkadaşını teselli etti. “Merak etme. Hiçbir şey kanıtlayamazlar!”



George ve Harold, müdürün ofisine gidip masasının önündeki sandalyelere oturdular. İki ocuk, daha önce pek çok kez bu ofise çağrılmıştı, ama bu seferki oldukça farklıydı. Çünkü Bay Krupp, *gülümsüyordu*. İki ocuk, Bay Krupp'ı tanıdığından beri, onu *hiç* gülümserken görmemişti. Bay Krupp'ın bir şeyler bildiğini anlamışlardı.

Bay Krupp sze girdi. "Sizi dn büyük maçta göremedim."

George hemen atıldı. "Kendimizi iyi hissetmediğimiz için gelemedik."

Harold rkek bir ifadeyle kekeleyerek, "E-e-evet..." dedi. "şey, eve gittik."



Bay Krupp, “Hımm, bu çok kötü.” dedi. “Çok iyi bir maç kaçırdınız.”

George ve Harold birbirlerine bakarak yutkundular ve suçlu gibi görünmemeye çalıştılar.

Bay Krupp, “Neyse ki çok şanslısınız, her şeyi videoya kaydettim.” dedi. Köşedeki televizyonu açtı ve videonun oynatma düğmesine bastı.





Televizyon ekranında siyah beyaz bir görüntü belirdi. Bu, George ve Harold'un, amigo kızların ponponlarına karabiber dökerken yukarıdan çekilmiş görüntüleri idi. Daha sonra, bandonun müzik aletlerine sıvı banyo köpüğü dökerken çekilmiş görüntüleri ekrana geldi.

Bay Krupp şeytani bir sırıtışla, "Maç öncesi hazırlıklar hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

George, korku içinde televizyon ekranına bakıyordu. Cevap veremedi. Harold'ın ise gözleri yere sabitlenmişti. Gözlerini kaldırıp bakamıyordu.

Film oynamaya devam ettikçe George ve Harold'ın tüm yaptıkları bir bir ortaya serildi. Artık iki çocuk da yere bakıyor, ürkmüş bir hâlde kıvrıyor ve su gibi terliyordu.

Bay Krupp sonunda televizyonu kapattı.



Bay Krupp, “Biliyor musunuz, siz bu okula geldikten sonra bir olay diğeri-
rini kovaladı. Önce, veli-öğretmen ziya-
fetinde salatanın içine kadavra kurba-
ğalar koydunuz. Sonra, kafeteryaya kar-
yağırdınız. Sonra, dâhili haberleşme
sistemini ele geçirip hoparlörlerden altı
saat boyunca *çok yüksek sesle* Tuhaf
Yankovic’in şarkılarını dinlettiniz.”

“*Dört uzun yıl* boyunca, kudur-
muş gibi etrafa saldırdınız ve ben hiç-
bir şey kanıtlayamadım. Ta ki bugüne
kadar!...”

Bay Krupp, video kasedini elinde
tutuyordu. “Tüm okula gizli kameralar
yerleştirdim. Bir gün sizi suçüstü yaka-
layacağımı biliyordum. Ama *bu kadar*
kolay olacağını tahmin etmemiştim.”



7. BÖLÜM

BİRAZ ŞANTAJ

Bay Krupp, koltuğuna oturup uzun bir süre kıkırdadı. Sonunda, George kendinde konuşacak cesareti bulabildi.

“O video kasetle ne yapacaksınız?” diye sordu.

Bay Krupp gülerek, “Hiç sormayacaksınız sanmıştım.” dedi. “Bu kasedi ne yapacağımı uzun uzun düşündüm. İlk önce, ailelerinize birer kopyasını göndermeyi düşündüm.”



Çocuklar yutkunarak sandalyelerine iyice gömüldüler.

Bay Krupp konuşmasına devam etti. “Sonra, okulun yönetim kuruluna bir kopyasını göndermeyi düşündüm. İkinizi de bu yüzden *okuldan kovabilirim!*”

Çocuklar terlemeye başladılar ve sandalyelerine daha da gömüldüler.

Bay Krupp, “Sonunda, bir karar verdim.” diyerek sözünü tamamladı. “Sanırım futbol takımı, çünkü fiyaskodan *kimin* sorumlu olduğunu çok merak ediyordur. Kasedin bir kopyasını onlara göndereceğim!”

George ve Harold, sandalyelerinden fırlayıp yere diz çöktüler.

George, “Hayır!” diye bağırdı. “Bunu yapamazsınız. Bizi *öldürürler!*”

Harold, “Lütfen...” diye yalvardı.
“Geri kalan ömrümüz boyunca, bizi
her gün cezalandırırlar!”

Bay Krupp, kahkahalarla gülüyordu.

Çocuklar, “Lütfen, merhamet edin!”
diye yalvardılar. “Ne isterseniz, yaparız!”

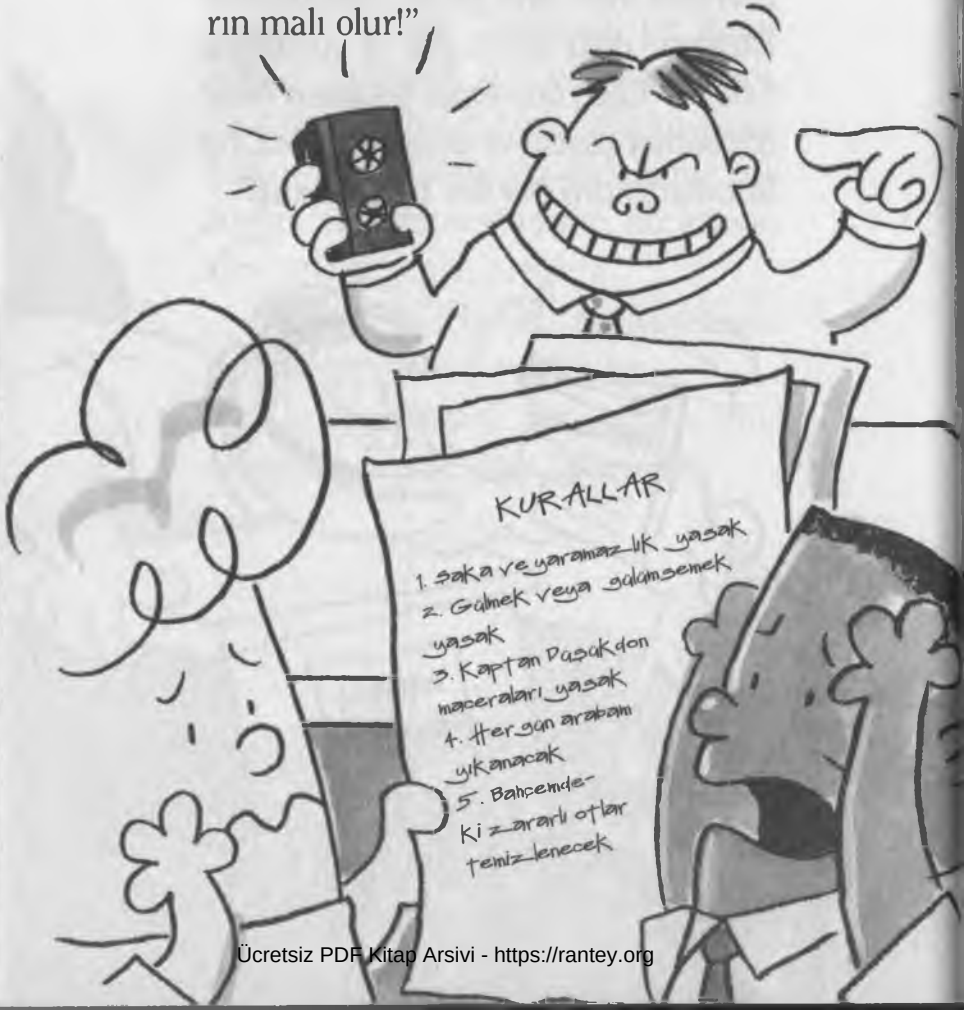
Bay Krupp büyük bir zevkle, “Ne
istersem mi?” diye sordu. Masasından
isteklerle dolu listeyi aldı ve çocuklara
fırlattı. “Eğer, *hayatınız boyunca birer
ölü olarak yaşamak istemiyorsanız, bu
kurallara harfi harfine uya*caksınız!”



George ve Harold, listeyi dikkatle incelediler.

George, "Bu... buna şantaj derler!" dedi.

Bay Krupp, "İstediğin gibi isimlendirebilirsin." diye karşılık verdi. "Ama bu listeyi *harfi harfine* yerine getirmerseniz, bu kaset Horwitz Eklemkafalılının malı olur!"



8. BÖLÜM

SUÇ VE CEZA



George ve Harold, ertesi sabah saat altıda sürünerek yataktan kalkıp Bay Krupp'ın evine gittiler ve arabasını yıkamaya başladılar.

Ardından Harold, lastikleri fırçalamaya başladı, George da bahçede dolaşarak bulabildiği zararlı otları ve çimenleri kopardı. Daha sonra, Bay Krupp'ın evinin tüm pencerelerini sildiler ve su oluklarını temizlediler.

George ve Harold, o gün okulda uslu bir şekilde oturup dikkatlice derslerini dinlediler ve sadece onlarla konuşulduğunda konuştular. Şaka yapmadılar, yaramazlık yapmadılar hatta gülümsemediler bile.

Öğretmenleri sürekli kendini çimdikleyip, bu, bir rüya *olmalı*, diye içinden geçiriyordu.





Çocuklar, öğle yemeğinde Bay Krupp'ın ofisini elektrik süpürgesiyle temizlediler, ayakkabılarını parlattılar ve masasını cilaladılar. Teneffüste ise Bay Krupp'ın tırnaklarını kesip kravatını ütülerdiler.

Çocukların günlük programları içindeki her boş vakit, Bay Krupp'ın isteklerini yerine getirmek üzere ayarlanmıştı.

George ve Harold o gün okuldan sonra yine Bay Krupp'ın evine gittiler. Çimlerini biçtiler, bahçesiyle ilgilendiler ve evinin ön cephesini boyamaya başladılar. Güneş batarken Bay Krupp evinden çıktı ve her ikisine de bir yığın kitap verdi.

“Baylar...” diye başladı konuşmasına. “Öğretmenlerinizden *ikinize* de fazladan ödev vermelerini istedim. Şimdi eve gidip bol bol ders çalışın, yarın sabah saat altıda yine burada görüşürüz. Önümüzde yoğun bir gün var.”



İki çocuk sızlanarak, “Teşekkürler, efendim.” dedi.

George ve Harold, yorgunluktan tükenmiş bir hâlde evlerine yürüdüler.

George sürekli sızlanıyordu. “Tanrım, bu hayatımın en berbat günüydü.”

Harold, “Merak etme.” dedi. “Bunu sadece sekiz yıl daha yapmak zorundayız. Sonra, bizi asla bulamayacakları uzak bir yere gideriz. Mesele Antarktika’ya.”

George heyecanla atıldı. “Çok daha iyi bir fikrim var.”





George cebinden bir kâğıt çıkarıp Harold'a uzattı: Üç Boyutlu Hipnoz Yüzüğü'nün yayımlanmış eski bir ilanıydı.

Harold, "Bu ne işimize *yarayacak?*" diye sordu.

George, "Tek yapmamız gereken Bay Krupp'ı hipnotize etmek." dedi. "Kasedi bize vermesini ve tüm olanları unutmasını sağlayacağız."

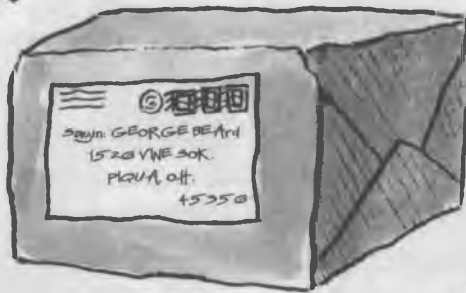
Harold, "Bu, harika bir fikir!" dedi. "En iyi tarafı da teslimat için dört ile altı hafta arasında beklemek zorunda olmamız!"

9. BÖLÜM

BEŞ HAFTA SONRA

Beş hafta boyunca çocuklar, yorucu esir işleri ve ağır ev ödevleri yaptılar, okulda küçük düşürücü iyi davranışlar sergilediler. Sonra bir gün George'un posta kutusuna Akıllı Çocuk Şirketinden bir paket geldi.

Gelen, Üç Boyutlu Hipnoz Yüzüğüydü.



George, "Yaşasın!" diye bağırdı.
"Beklediğim şey!"

Harold heyecanla yüzüğe bakmaya çalışıyordu. "Dur bir bakayım, dur bakayım."

George, "Yüzüğe sakın doğrudan bakma." diye onu uyardı. "Hipnotize olmak istemezsin, öyle değil mi?"



Harold, "Yüzüğün gerçekten işe yarayacağını inanıyor musun?" diye sordu. "Gerçekten, ilanda yazdığı gibi arkadaşlarımızı şaşırtacağımıza, düşmanlarımızı kontrol edeceğimize ve dünyayı ele geçireceğimize inanıyor musun?"

George, "İşe yarasa iyi olur." dedi. "Yoksa, dört papelimizi boşa harcamış oluruz!"

10. BÖLÜM ÜÇ BOYUTLU HİPNOZ YÜZÜĞÜ

George ve Harold, ertesi sabah Bay Krupp'ın evine gitmediler. Arabasını yıkamadılar ve çatısını da onarmadılar. Hatta okula bile biraz geç gittiler.

Okula vardıklarında Bay Krupp'ın ön kapıda dikilmiş kendilerini beklediğini gördüler. Sinirden *çıldır*mış gibiydi!..



Bay Krupp, çocukları hemen ofisine götürdü ve sertçe kapıyı kapattı.

“Bu sabah neredeydiniz?” diye kükredi.

George hemen atıldı. “Evinize gelmek istedik, ama bu *yüzüğün sırrını* çözmekle meşguldük.”

Bay Krupp, “Ne yüzüğü?” diye sordu.

George elini kaldırıp yüzüğü Bay Krupp’a gösterdi.

Harold, “Üzerinde çok tuhaf bir şekil var.” dedi. “Eğer yeteri kadar uzun bir süre bakarsanız, bir resim görünüyor.”

Bay Krupp, “Kıpırdatmayın da bakayım.” diye homurdandı. “Ben hiçbir şey göremiyorum!”

George, “İleri geri oynatmam lazım.” dedi. “Yoksa, göremezsiniz.”



Bay Krupp, gözleriyle devamlı iletir geri hareket eden yüzüğü izledi.

Harold, "Yüzüğe daha dikkatli bakmalısınız." dedi. "Daha dikkatli... daha dikkatli... daha dikkatliiiiiii...."

George hipnoza devam etti. "Uykunuz geliyor. Çok uykunuuuuuuzzzz vaaaaarrrr."

Bay Krupp'ın göz kapakları düşmeye başladı. "Çok uykuuuummm var..." diye mırıldandı.

Birkaç dakika sonra Bay Krupp'ın gözleri sımsıkı kapandı ve horlamaya başladı.

George, "Bizim etkimiz altındasınız." dedi. "Parmaklarımı şaklattığımda, her emrimize itaat edeceksiniz!"

ŞAK!

Bay Krupp, "İtaaaaat edeceğiiiim..." diye mırıldandı.





George, “Pekâlâ.” dedi. “Bizim video kaset hâlâ sizde mi?”

Bay Krupp, “Eveeeet.” diye cevap verdi.

George, “Tamam, onu bize ver, dostum.” dedi.

Bay Krupp, büyük bir dolabın kilidini açtı ve en alttaki çekmeceyi çekti. İçinden kasedi çıkarıp George’a uzattı. George kasedi sırt çantasının içine tıktırdı.

Harold, sırt çantasından *başka* bir video kaset çıkarıp çekmecenin içine koydu.

George, “O kaset nedir?” diye sordu.

“Kız kardeşimin eski *Mor Ejderhayla Şarkılar Söyleyelim* kasedi.”

George gülümsedi. “Süper bir fikir.”

11. BÖLÜM

HİPNOZLA EĞLENCE

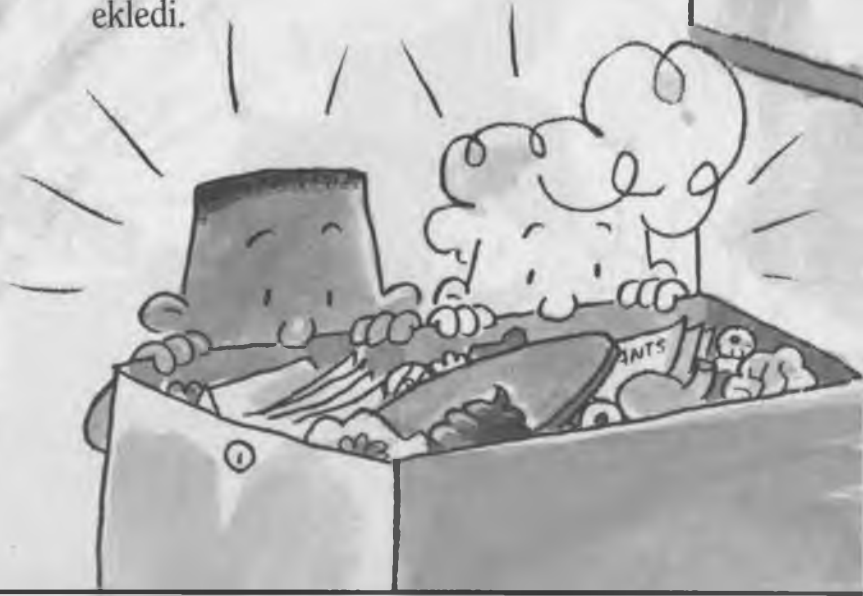
Harold, dosya dolabını kapatmak için eğildiğinde, içine şöyle bir baktı.

“Vay canına!” diye bağırdı. “Şuradaki şeylere bak!”

Dolap, Bay Krupp’ın yıllar boyunca çocukların elinden aldığı eşyalarla doluydu. Sapanlar, oyun yastıkları, kaykaylar, sahte köpek kakaları ve aklınıza daha ne gelirse...

George, “Şuna bak!” diye bağırdı. “Bir yığın *Kaptan Düşükdon* çizgi romanı!”

Harold, “Bütün basımları var!” diye ekledi.



Çocuklar, saatlerce yerde oturup kendi çizgi romanlarını okuyarak güldüler. Sonunda, George saate baktı.

“Eyyvah!” dedi. “Neredeyse öğle yemeği saati! Bu dağınıklığı temizleyip derse gitsek iyi olur.”

Çocuklar, hâlâ trans hâlinde öylece durmakta olan müdürlerine baktılar.

Harold telaşla, “Tanrım, Bay Krupp’ı unutmuştuz!” dedi. “Ona ne yapacağız?”

George, “Biraz eğlenmek ister misin?” diye sordu.

Harold, “Neden olmasın?” dedi. “Son beş haftadır *hiç* eğlenmedim!”



George, “Harika!” dedi. Bay Krupp’ın yanına gidip parmaklarını şaklattı. *Şak!* “Sen bir *tavuksun!*”

Bay Krupp, aniden masasının üzerine atladı ve kollarını kanat gibi çırpma-ya başladı. “Gıt-gıt gıdak! Gıt-gıt gıdak!” diye bağırırken masasının üzerindeki kâğıtları tekmeleyerek yere atıyor, kalem setini gagalıyordu.

George ve Harold ise bu sırada kahkahalarla gülüyorlardı.

Harold, “Ben de deneyeceğim, ben de deneyeceğim!” diye hevesle bağırdı.

“Şimdi, sen bir *maymunsun!*”





George, "Parmaklarını şaklatman lazım." dedi.

Harold, "Ah, evet." dedi. *Şak!* "Sen bir *maymun*sun!"

Bay Krupp, aniden masasının üzerinden sıçrayarak floresan lambalara asılıp sallanmaya başladı. Oda'nın bir tarafından diğerine zıplarken, "Ooo-ooo, ooo-ooo, ooo-OOOO!" diye çığlık atıyordu.

George ve Harold'ın gülmekten artık karınları ağrıyordu.

George, "Sıra bende, sıra bende!" dedi. "Şimdi onu ne yapalım?"

Harold, bir *Kaptan Düşükdön* çizgi romanını göstererek, "Onu Kaptan Düşükdön'a dönüştürelim!" dedi.

George, "İyi fikir." dedi. Şak! "Sen şimdi, tüm zamanların en büyük süper kahramanı, *Muhteşem Kaptan Düşükdön*'sun!"

Bay Krupp, ofisinin penceresindeki kırmızı perdeyi aşağı çekip boynuna bağladı. Sonra, ayakkabılarını, çoraplarını, pantolonunu ve o iğrenç peruğunu çıkardı.





Tra-la-laaaaaa!” diye şarkı söylüyordu.

Açık pencereden içeri giren rüzgârda pelerini uçuşan Bay Krupp, zafer kazanmış bir ifadeyle karşılarında duruyordu. George ve Harold, hayretler içinde kalmıştı.

George, “Farkında mısın, aslında Bay Krupp, Kaptan Düşükdon’u çok andırıyor.”

Harold, “Evet.” dedi.

Kısa bir sessizlikten sonra, iki çocuk birbirine bakıp kahkahalara boğuldu. George ve Harold, hayatları boyunca hiç bu kadar gülmemişlerdi. Yerlerde yuvarlanarak, gülmekten kırıılırken yanaklarından aşağı yaşlar süzülüyordu.

Bir süre sonra, George ona tekrar bakmak için yerden kalktı.

George, “Hey!” diye bağırdı. “Nereye gitti?”

12. BÖLÜM

PENCEREDEN DIŞARI

George ve Harold, pencereye koşarak dışarı baktılar. Dışarıda, kırmızı pelerinli, bodur yaşlı bir adam, donuyla otoparkta koşuyordu.



Harold, "Bay Krupp, geri dönün!" diye bağırdı.

George, "*Bunu yapmayacaktır.*" dedi. "O artık, Kaptan Düşükdon olduğunu düşünüyor."

Harold, "Hayır, olamaz!" diye bağırdı.

George, "Büyük ihtimalle kötülerle savaşmaya gidiyor." dedi.

Harold, "Hayır, ne yaptık biz?" diye söylendi.

George tedirgindi. "Onu durdurmak zorundayız."

Harold, "HAYIR!" diye bağırdı. "AS-LA!"

George eliyle göstererek, "Bak!" dedi. "Dışarıda *ölebilir.*"

Harold yerinden kıpırdayamıyordu.

George, "Daha da kötüsü, başımız *BÜYÜK* belaya girebilir!" diye ekledi.

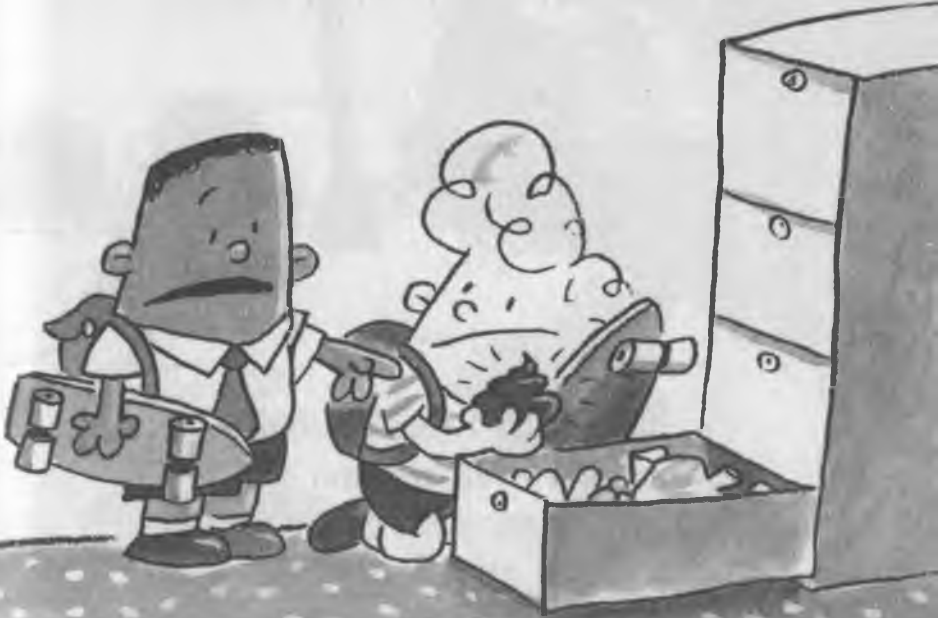
Harold kendine gelmişti. "Haklısın. Onun peşinden *gitmeliyiz!*"

Çocuklar, dolabın en alt çekmesinden sapanları ve kaykay tahtalarını çıkardılar.

Harold, "Sence, yanımıza başka bir şey daha almalı mıyız?" diye sordu.

George, "Evet." diye cevapladı onu. "Sahte köpek kakasını da alalım."

Harold, "İyi fikir." dedi. "Sahte köpek kakasının ne zaman işe yarayacağı belli olmaz!"





Harold, Bay Krupp'ın elbiselerini, ayakkabılarını ve peruğunu sırt çantasının içine tıktırdı. Sonra, pencereden atlayıp bayrak direğinden aşağı kaydılar ve kaykaylarının üzerinde Kaptan Düşükdon'un peşinden gittiler.

13. BÖLÜM

BANKA SOYGUNCULARI

George ve Harold, kaykaylarının üzerinde tüm şehirde Kaptan Düşük-don'u aramaya başladılar.

Harold, "Onu hiçbir yerde bulamıyoruz." dedi.

George, "İnsan, onun gibi bir adamın *kolaylıkla* göze çarpacağını sanıyor." dedi.



Çocuklar köşeyi dönünce onu gördüler. Kaptan Düşükdon, oldukça cesur bir ifadeyle bir bankanın önünde duruyordu.

Harold, "Bay Krupp!" diye bağırdı.

George, Harold'ı hemen dürtükledi. "Şişşt! Ona böyle seslenme. Ona, Kaptan Düşükdon diye seslen!"

Harold, "Ah, evet." dedi.

George, "Ve parmaklarını şaklatmayı da unutma." diye ekledi.

Harold, "Tamam." dedi.



Ama bunu yapmaya fırsatı olmadan, bankanın kapıları ardına kadar açıldı ve dışarı iki soyguncu çıktı. Soyguncular, Kaptan Düşükdon'u görünce oldukları yerde donakaldılar.

Kaptan Düşükdon, "Teslim olun!" diye bağırdı. "Yoksa, *Don Gücü*'ne başvurmak zorunda kalacağım!"

Harold ve George alçak sesle, "Hayır, olamaz!" dediler.



Yaklaşık on saniye kimse kıpırdamadı. Sonunda, soyguncular birbirlerine bakıp kahkahayı patlattılar. Para çuvallarını bırakıp kaldırıma yattılar ve gülme krizine girdiler.





Polisler hemen geldiler ve hırsızları tutukladılar.

Kaptan Düşükdon, “Bu, size bir ders olsun!” diye bağırdı. “*Don Gücü*’nü asla küçümsemeyin!”

Oldukça kızgın görünen polis şefi, Kaptan Düşükdon’un yanına gitti. “Size, kim olduğunuzu sorabilir miyim?”

Kaptan Düşükdon, “Ben dünyanın en büyük süper kahramanı Kaptan Düşükdon’um!” dedi. “Dürüstlük, Adalet, Çekmiş ve Pamuklu Her Şey adına savaşıyorum!”

Polis şefi, “HA, ÖYLE Mİ?” diye bağırdı. “Kelepçeleysin şunu!”

Polislerden biri, kelepçesini çıkarıp Kaptan Düşükdon’un kolunu kavradı.



George, “Hadi!” diye bağırdı. “Harekete geçmeliyiz!” Çocuklar, kalabalığın içine dalıp polislerin ve olayı izleyenlerin arasından geçtiler. Harold, kayarak Kaptan Düşükdon’un yanına gitti ve süper kahramana çarparak onu havaya fırlattı. George, Kaptan Düşükdon’u yakaladı ve çocuklar onu omuzlarına alarak hızla uzaklaştılar.

Polisler, “Durun!” diye bağırdı ama, artık çok geçti. George, Harold ve Kaptan Düşükdon çoktan gitmişlerdi.

14. BÖLÜM BÜYÜK PATLAMA

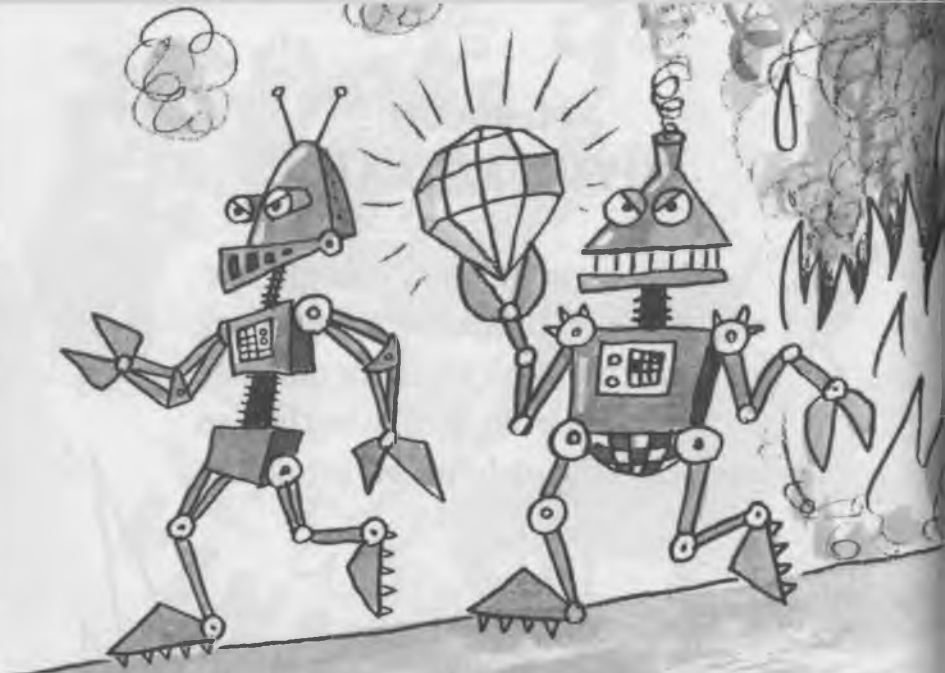
Hızlı kaçıştan sonra, George, Harold ve Kaptan Düşükdon, soluklanmak için تنها bir sokak köşesinde durdular.

George, yorulmuştu. "Onu hemen hipnotize edelim, başka bir şey daha...

...olmadan



BUUM!



Sokağın karşısındaki Nadir Kristal Dükkânından büyük bir patlama sesi duyuldu. Binadan yoğun bir duman tabakası yükseliyordu. Aniden iki robot çaldıkları bir kristalle birlikte dumanların içinden çıkıp eski bir minibüse bindi.

Harold, “Az önce iki *ROBOT*un bir minibüse bindiğini mi gördüm, yoksa bana mı öyle geldi?” diye sordu.

George, “Biliyor musun...” dedi. “*Şu ana* kadar, bu hikâyenin *inanılır* bir tarafı vardı!”

Harold, “İnanılır ya da değil...” diye bağırdı “Bu işe bulaşmayacağız. Tekrar ediyorum: Bu işe BULAŞMAYACAĞIZ!”

Tam o sırada, Kaptan Düşükdon, sokağın köşesinden fırlayarak minibüsün önüne atladı.

“Don Gücü adına, durun!” diye bağırdı.

George, “Eyvah!” dedi. “Sanırım, *bulaştık* bile.”

İki robot, minibüsü çalıştırıp Kaptan Düşükdon’un etrafında döndü. Ne yazık ki minibüs, Kaptan Düşükdon’un kırmızı pelerinini çiğneyerek onu yakaladı. Kaptan Düşükdon, güçlü bir *çekişle* geriye savruldu ve minibüs ilerlerken onu da beraberinde sürükledi.



George, "YAKALA ONU!" diye bağırdı.

İki çocuk tüm güçleriyle hızla giden minibüse doğru kaydı ve Kaptan Düşükdon'u ayak bileklerinden yakaladı.

Minibüs, onları şehrin sokaklarında savururken, "İMDAAAAAAATTTTT!" diye bağııyorlardı.



O sırada bir bankta oturan küçük bir çocuk, “Anneee!” diyerek çığlık atıyordu. “Biraz önce, iki robotun kullandığı bir minibüsün arkasına kırmızı pelerinininden asılmış donlu bir adam gördüm. Üstelik peşinde ona ayaklarından tutunmuş kaykaylı iki çocuk vardı.”

Annesi, “Bu kadar saçma bir hikâyeye inanmamı nasıl beklersin?” diye sordu.





Sonunda minibüs ani bir frenle terk edilmiş eski bir deponun önünde durdu. Ani fren, Kaptan Düşükdon'un minibüsün üstüne fırlayıp oradan da binanın kapısına toslamasına neden oldu.

Deponun içinden tuhaf bir ses geldi. "Vay, vay, vay... Görünüşe bakılırsa bir ziyaretçimiz var."

15. BÖLÜM

DOKTOR BEBEKBEZİ

George ve Harold, ortalık sakinleşene kadar minibüsün arkasına saklandılar. Sonra, kapıdaki delikten gizlice içeriyi gözetlediler.

Kaptan Düşükdön sıkı sıkıya bağlıydı, yanında da iki robot nöbet tutuyordu. Bebek bezi takmış, küçük tuhaf bir adam da deli gibi gülüyordu.



Küçük tuhaf adam, Kaptan Düşükdon'a, "Ben, korkunç Doktor Bebekbezi'yim." dedi. "*Dünyayı* ele geçirişime ilk sen tanık olacaksın!"

Doktor Bebekbezi, çalıntı kristali, ismi *Lazer-Matik 2000* olan, büyük bir makinenin içine yerleştirdi. Makine rengârenk ışıklar saçıyor ve her yerinden acayip sesler geliyordu. Ardından hantal dişli takımları dönmeye başladı ve kristalden çıkan bir lazer ışını, çatıdaki deliğin tam içinden geçti.



Doktor Bebekbezi gülerek, “Tam yirmi saniye içinde, bu lazer ışını, ayı havaya uçuracak ve dünyadaki her büyük şehrin üzerine ayın kocaman parçalarından birini indirecek!” dedi. “Sonra, ben de bu molozların arasından çıkıp dünyayı ele geçireceğim!”

George, “Şu anda bize sadece tek bir şey yardım edebilir.” dedi.

Harold, “Ne?” diye sordu.

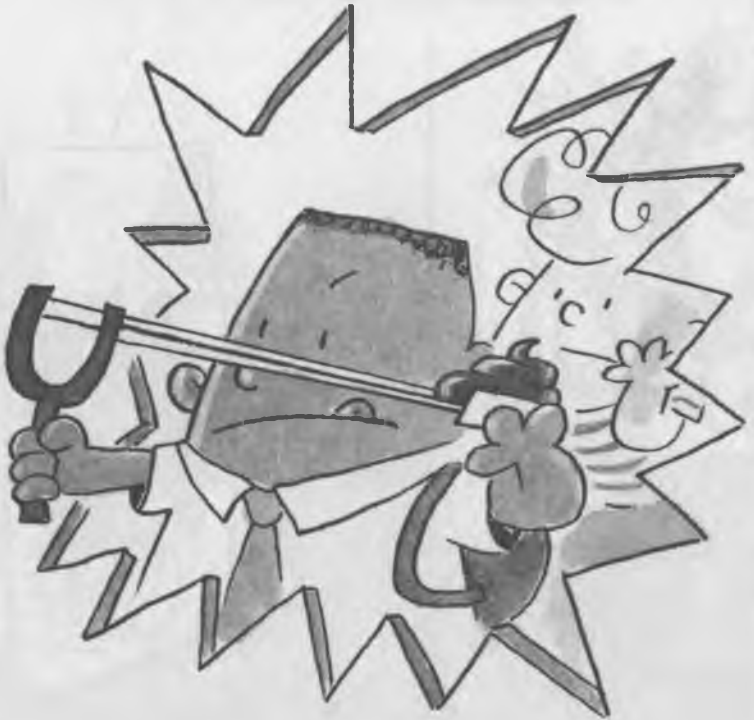
George, “Sahte köpek kakası!” diye cevap verdi.



Harold, George'un sırt çantasından sahte köpek kakasını ve sapanı çıkarıp George'a verdi.

Harold, George'u uyarmadan edemedi. "Dikkatli ol! Gezegenin geleceği, senin ellerinde!" George, dikkatlice nişan alarak plastik kakayı odaya fırlattı. Kaka, Doktor Bebekbezi'nin ayaklarının tam dibine düştü. PAT!

George ve Harold aynı anda, "Evet! Tam isabet!" diye fısıldadılar.





Doktor Bebekbezi, ayaklarının arasındaki kakayı görünce, yüzü kıpkırmızı oldu.

“Aman Tanrım!” diye haykırdı. “Çok utandım! Lütfen, kusuruma bakmayın.”

Paytak paytak tuvalete doğru yürümeye başladı. “İnanın bana, bu daha önce hiç başıma gelmedi. Sanırım, heycandan ben... ben.... Aman Tanrım!”

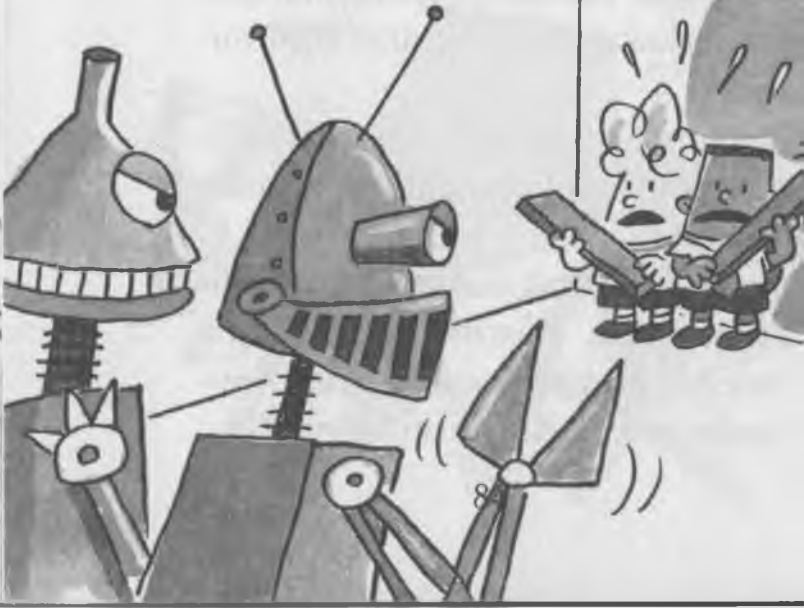
Doktor Bebekbezi, altını değiştirirken George ve Harold da gizlice eski deponun içine girdiler.

Robotlar hemen çocukları fark ettiler ve onlara doğru yürümeye başladılar. “Davetsiz misafirleri yok edin! Davetsiz misafirleri yok edin!”

George ve Harold, çığlıklar atarak deponun arka tarafına doğru kaçtılar. George, şans eseri iki eski tahta buldu ve birini Harold’a verdi.

Harold, “izgisel şiddete başvurmak zorunda kalmayacağız, öyle değil mi?” diye sordu.

George, “Umarım, kalmayız.” dedi.



16. BÖLÜM **ÇİZGİSEL** **ŞİDDET BÖLÜMÜ**

UYARI

Önümüzdeki bölüm, robotların canlarını çıkarıncaya kadar onları döven iki çocuğu gösteren çizgisel sahneler içermektedir.

Eğer yüksek tansiyonunuz varsa ya da motor yağı görüntüsüne bayılıyorsanız, kendinize daha iyi bakmanızı ve bebek gibi davranmaktan vazgeçmenizi öneririz.

PILKEY MARKASI SAYFA ÇE

NASIL KULLANACAKSINIZ?

Herkesin bildiği gibi saçma aksiyon sahnelerini, gerçekten kaliteli animasyonlar dışında hiçbir şey zenginleştiremez.

Ve sizlere, edebiyat tarihinde bir ilk olan kaliteli animasyon teknolojisinin en son yeniliğini iftiharla sunuyoruz: Sayfa Çevirmece Sanatı!



İRMENCEYİ SUNAR

1. ADIM

Sol elinizi "SOL EL BURAYA" yazılı noktalı kısmın içine yerleştirin. Kitabı düz bir şekilde açık tutun.



2. ADIM

Sağ sayfayı, sağ başparmak ve işaret parmağınızla kavrayın ("SAĞ EL BURAYA" yazan noktalı kısmı).



3. ADIM

Şimdi, resim hareketliymiş gibi görününe kadar sağ sayfayı hızlı bir şekilde ileri geri çevirin.



(Daha fazla eğlence için kendi ses efektlerinizi de eklemeyi deneyin.)

SAYFA ÇEVİRMECE 1

(89 ve 91. sayfalar)

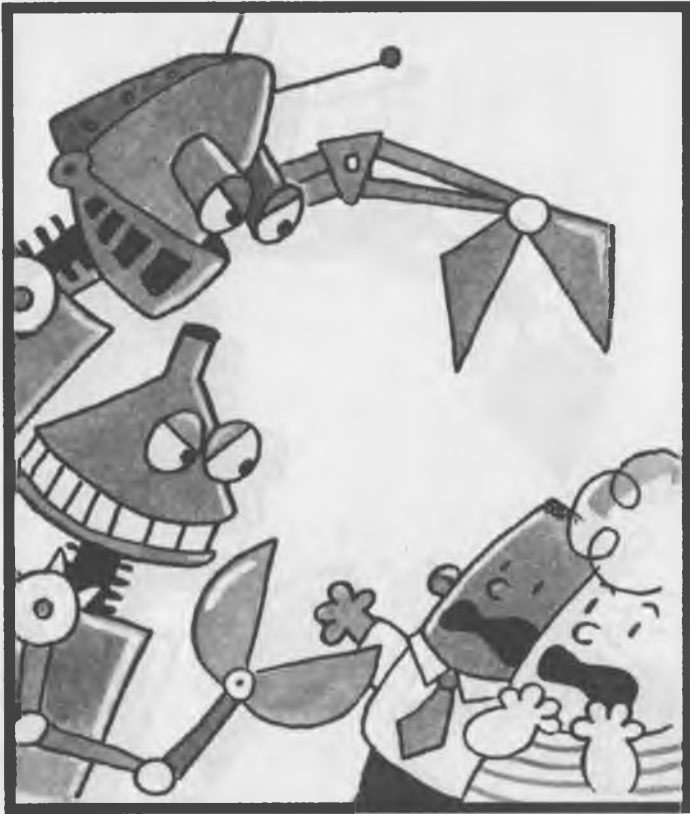
Unutmayın, *sadece* 89. sayfayı çevireceksiniz. Sayfayı çevirirken 89 ve 91. sayfalardaki resimlerin ikisini de gördüğünüze emin olun.

Hızlı bir şekilde çevirerseniz,
resimlerin **hareket ettiğini**
göreceksiniz.

Kendi ses efektlerinizi de eklemeyi
unutmayın!

SOL EL BURAYA





ROBOT SALDIRISI!



SAĞ İŞARET YERİNE

SAĞ
İŞARET
PARMAK
BURAYA



ROBOT SALDIRISI!

SAYFA ÇEVİRMECE 2

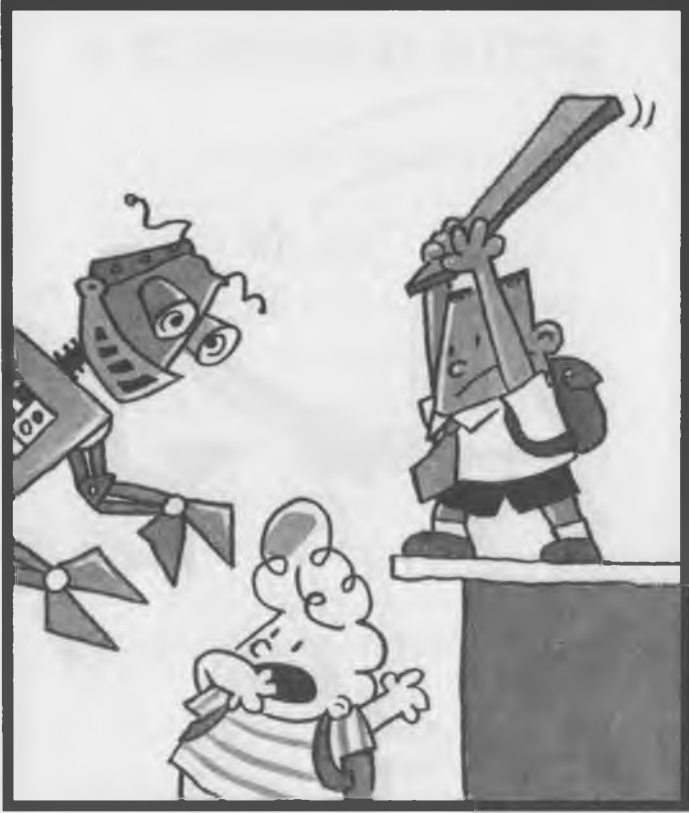
(93 ve 95. sayfalar)

Unutmayın, *sadece* 93. sayfayı çevireceksiniz. Sayfayı çevirirken 93 ve 95. sayfalardaki resimlerin ikisini de gördüğünüze emin olun.

Hızlı bir şekilde çevirirseniz, resimlerin **hareket ettiğini** göreceksiniz.

Kendi ses efektlerinizi de eklemeyi unutmayın!

SOL EL BURAYA



GEORGE, HAROLD'I KURTARIYOR!



YERİNDEN, ZEMİNE
KAYARLARDI

SAG
İŞARET
PARMAK
BURAYA



GEORGE, HAROLD'I KURTARIYOR!

SAYFA ÇEVİRMECE 3

(97 ve 99. sayfalar)

Unutmayın, *sadece* 97. sayfayı çevireceksiniz. Sayfayı çevirirken 97 ve 99. sayfalardaki resimlerin ikisini de gördüğünüze emin olun.

Hızlı bir şekilde çevirerseniz,
resimlerin **hareket ettiğini**
göreceksiniz.

Kendi ses efektlerinizi de eklemeyi
unutmayın!

SOL EL BURAYA



HAROLD, YARDIMIN KARŞILIĞINI VERİYOR!



SAĞ
İŞARET
PARMAK
BURAYA

SAĞ
İŞARET
PARMAK
BURAYA



**HAROLD,
YARDIMIN KARŞILIĞINI
VERİYOR!**

SAYFA ÇEVİRMECE 4

(101 ve 103. sayfalar)

Unutmayın, *sadece* 101. sayfayı çevireceksiniz. Sayfayı çevirirken 101 ve 103. sayfalardaki resimlerin ikisini de gördüğünüze emin olun.

Hızlı bir şekilde çevirerseniz, resimlerin **hareket ettiğini** göreceksiniz.

Kendi ses efektlerinizi de eklemeyi unutmayın!

SOL EL BURAYA



KARIŞIK VİDALAR (...VE CIVATALAR!)

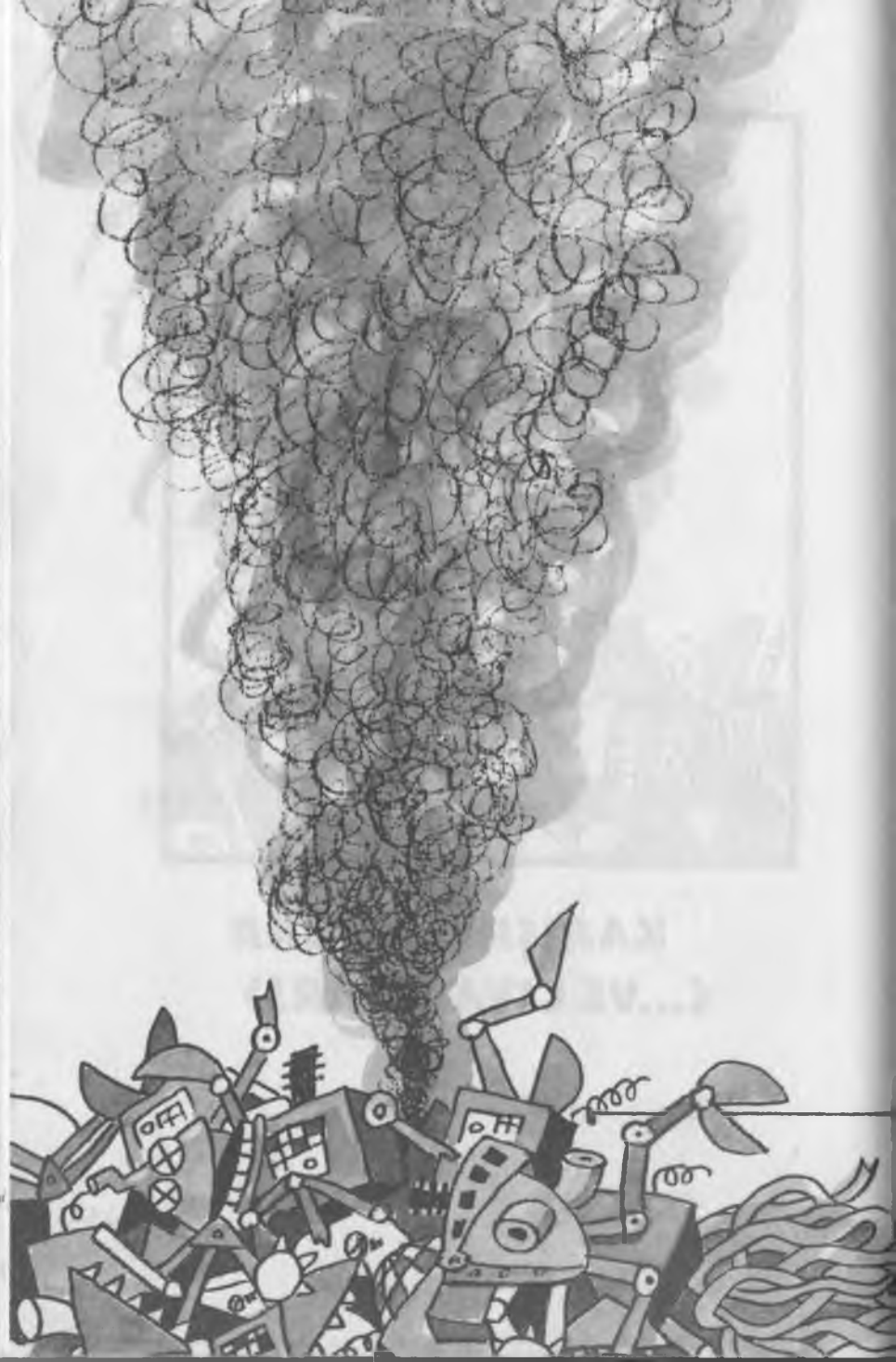


SAĞIN HİMLER
(KARATININ ZİLİ)

SAĞ
İŞARET
PARMAK
BURAYA



KARIŞIK VİDALAR (...VE CİVATALAR!)



17. BÖLÜM

KAÇIŞ

George ve Harold, robotları yendikten sonra Kaptan Düşükdon'u çözdüler.

Harold, "Hadi!" diye bağırdı. "Buradan çıkalım!"

Kaptan Düşükdon parmağıyla makineyi gösterdi. "Bekleyin! İlk önce dünyayı kurtarmalıyız!"

George, Harold ve Kaptan Düşükdon, ümitsizce *Lazer-Matik 2000*'i incelediler. Onu durdurmanın ve kaçınılmaz felaketi engellemenin bir yolunu aradılar.



Harold, "Hımmmm." dedi. "Sanırım, aradığımız manivela kolu bu olabilir."

Tüm gücüyle "kendi kendini imha etme" kolunu çekti. *Lazer-Matik 2000* aniden cızırdamaya ve sarsılmaya başladı. Büyük lazer ışını söndü ve makinenin parçaları her tarafa saçılmaya başladı.

Harold, "HAVAYA UÇACAK!" diye bağırdı. "KAÇIN!"



Aniden ortaya çıkan Doktor Bebekbezi, “O KADAR KOLAY DEĞİL!” diye bağırdı. “Robotlarımı yok ettiniz. *Lazer-Matik 2000*’imi mahvettiniz! Ve dünyayı ele geçirme fırsatımı elimden aldınız, ama bu hikâyeyi anlatacak kadar uzun yaşamayacaksınız!” Doktor Bebekbezi, *Bebekbezi-Matik 2000* ıstın tabancasını çıkarıp George, Harold ve Kaptan Düşükdon’a doğrulttu.





Kaptan Düşükdon, çabucak bir don gererek Doktor Bebekbezi'ne fırlattı. Don, korkunç suratlı doktorun kafasına düştü.

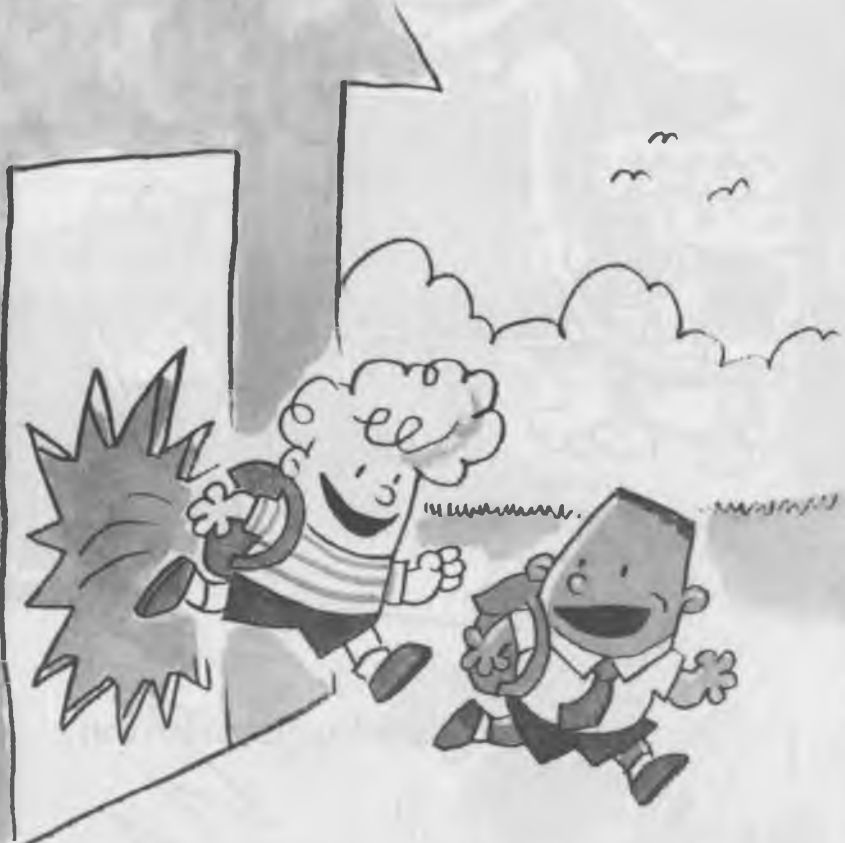
Doktor Bebekbezi, "İmdat!" diye bağıırıyordu. "Göremiyorum! Göremiyorum!"



George ve Harold, ellerinden geldiği kadar hızlı koşarak depodan dışarı fırladılar.

Harold, “Harika bir atıştı, Kaptan Düşükdon!” diye bağırdı.

George, “Anlamadığım bir şey var.” dedi. “*Fazladan* donu nereden buldunuz?”





Kaptan Düşükdön, “Fazladan don mu?” dedi.

George, “Boş ver.” dedi. “Şu, *Lazer-Matik 2000* denen şey patlamadan önce buradan....



Lazer-Matik 2000 havaya uçtu ve eski depoyu yerle bir etti. Her tarafa kızıl kor metaller saçıldı. Kahramanlarımızın üzerine yukarıdan alevler düştü ve yer, ayaklarının altında yarılmaya başladı.

Harold, "HAYIR!" diye bağırdı. "ÖLECEĞİZ!"

BUM



18. BÖLÜM UZUN BİR HİKÂYİYİ KISALTMAK

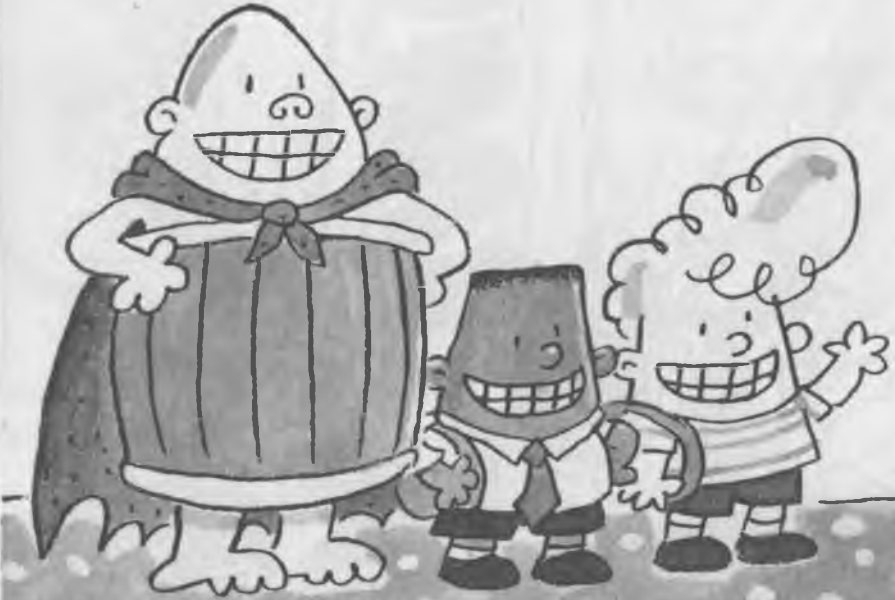
Kurtuldular.



19. BÖLÜM OKULA DÖNÜŞ

George, Harold ve Kaptan Düşükdon, polis karakolunun önünde durdular. Doktor Bebekbezi'ni bir sokak lambasına bağladılar ve üzerine de bir not ilıstırdiler.

Kaptan Düşükdon, "İşte!" dedi. "Bu, her şeyi açıklar."



POLİS KARAKOLU

15 dakika
sonra
döneceğiz..

Lütfen, biz
dönene kadar
sıfır işlemeyin.
Teşekkürler

BENİ
TUTUKLAYIN!

Sonra, George ve Harold, Kaptan Düşükdon'u Jerome Horwitz İlkokuluna geri götürdüler.

Kaptan Düşükdon, "Neden *buraya* geldik?" diye sordu.

George hemen atıldı. "Şey... burada biraz *örtünme* işin var."

Harold, sırt çantasını karıştırırken, "Evet." dedi. "Şu giysileri giy ve çabuk ol!"

George, "Peruğunu da unutma." dedi.





Kaptan Düşükdon, çalılarının arkasında çabucak giyindi. “Nasıl görünüyorum?”

George, “Çok iyi.” diye cevapladı. “Şimdi, gerçekten çıldırmış gibi görünmeye çalış!”

Kaptan Düşükdon, elinden gelen en sert surat ifadesini takındı.

Harold, “Farkında mısınız, aslında Kaptan Düşükdon, Bay Krupp’ı çok andırıyor!”

George, Harold’ın kulağına fısıldadı. “Harold, o, zaten Bay Krupp!”

Harold, “Ah, evet.” dedi. “Neredeyse unutmuştum.”



Kısa bir süre sonra Bay Krupp'ın ofisindeydiler.

George, Bay Krupp'a döndü. "Pe-kâlâ Kaptan Düşükdon, sen artık Bay Krupp'sın."

Harold, "Parmaklarını şaklat." diye fısıldadı.

George, "Ah, evet." dedi. *Şak!* "Sen, artık Bay Krupp'sın."

Kaptan Düşükdon, "Bay Krupp kim?" diye sordu.

Harold, "HAYIR!" diye bağırdı. *"İşe yaramıyor!"*

Çocuklar, defalarca Kaptan Düşükdon'u yeniden hipnotize etmeye çalıştılar, ama *hiçbir* işe yaramıyordu.

Harold'ın aklına bir fikir gelmişti. "Yüzüğün kullanma kılavuzunu ver-sene, bir bakayım."

George, pantolonunun ceplerini araştırdı.

George telaşla Harold'a baktı. "Sanırım, onu *kaybettim*."

Harold, "Ne yaptın?" diye bağırdı. İki çocuk, çılgına dönmüş bir hâlde, ofisi aradılar, ama Üç Boyutlu Hipnoz Yüzüğü'nün kullanma kılavuzunu hiçbir yerde bulamadılar.

George, "Boş ver." dedi. "Daha iyi bir fikrim var." Köşedeki büyük vazonun içinden çiçekleri çıkardı. Sonra, içindeki suyu Kaptan Düşükdon'un başından aşağı döktü.

Harold, "*Bunu neden yaptın?*" diye sordu.

George, "Bir keresinde bir çizgi filmde bunu yaptıklarını görmüştüm." diye cevap verdi. "İşe yaramak zorunda!"



Birkaç dakika sonra Bay Krupp yavaş yavaş kendine geldi. “Burada neler oluyor?” diye sordu. “Ve ben neden ıslağım?”

George ve Harold, hayatları boyunca Bay Krupp’ı gördüklerine hiç bu kadar sevinmemişlerdi.

Harold, “O kadar mutluyum ki ağlayabilirim.” dedi.

Bay Krupp öfkeyle karşılık verdi. “Evet, futbol takımına kasedi verdiğimde de *ağlayacaksınız!* İkinizden de *bıktım* artık.”





Bay Krupp, dosya dolabından video kasedi çıkardı. Alaycı bir ifadeyle, “İkiniz de öldünüz!” dedi. Kasedi alıp odadan hızla çıktı ve spor salonuna doğru ilerledi.

George ve Harold, birbirlerine gülümsediler. Harold, “Futbol takımı, şu kasedi seyredene kadar bekle!” dedi.

George, “Evet.” dedi. “Umarım, mor ejderha şarkıları söylemeyi seviyorlardır!”

George heyecanla bağırdı. “Hey, bak! Üç Boyutlu Hipnoz Yüzüğü’nün kullanma kılavuzunu buldum. *Gömleğimin* cebindeymiş, pantolonumun değil!”

Harold, “O şeyi hemen yok et!” dedi. “Ona bir daha ihtiyacımız olmayacak.”

George, “Umarım, olmaz.” dedi.

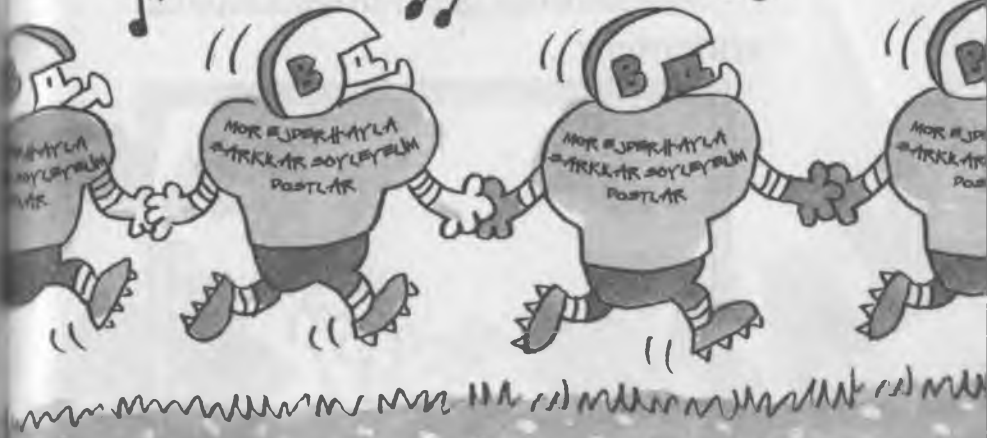


20. BÖLÜM

SON



LA-LA-LA-LA-MOR EJDERHAYI SEVİYORUZ - LA-LA



Jerome Horwitz İlkokulunda, tarihî önem taşıyan o günden sonra işler bir daha asla eskisi gibi olmadı.

Futbol takımı, Bay Krupp'ın verdiği video kasedi çok sevdi. Öyle ki isimlerini Eklemkafalılardan, Mor Ejderhayla Şarkılar Söyleyelim Dostlar'a çevirdiler. Bu isim değişikliğinden, taraftarlar çok hoşlanmadılar, ama bir grup taraftarla kim fikir tartışmasına girer ki?

George ve Harold, eski hayatlarına geri döndüler; hâlâ şakalar, yaramazlıklar yapıyor ve yeni çizgi romanlar yazıyorlar.

Aynı zamanda, gözlerini Bay Krupp'tan ayırmıyorlar...



...çünkü, tuhaf bir nedenden ötürü, Bay Krupp, ne zaman bir parmak şaklatıldığını duysa...

Şak!

...Bay Krupp yeniden...



...ismi lazım değil kişiye dönüşüyordu!

Harold, "Hayır!" diye bağırdı.

George umutsuzca "İşte, yine başlıyoruz!" dedi.



TRA-

LA-

LAAAAA!

WAAAA

WAAAA

YAZAR HAKKINDA

Dav Pilkey'in ilkokuldayken başı, yaptığı şakalar ve yaramazlıklar, yazdığı çizgi romanlar yüzünden sürekli belaya giriyordu. İkinci sınıfta, en meşhur (ya da en yüz kızartıcı) karakterini yarattı.

KAPTAN DÜŞÜKDON!

Dav'in öğretmeni ONA SÜREKLİ
"Kendine çekidüzen versen iyi olur
genç adam, yoksa hayatının geri
kalanını aptal kitaplar yazarak
geçireceksin." diyordu.

Dav çok iyi bir dinleyici değildi!

